

Derfor sagde jeg ogsaa i Udvalget, at hvis man ikke vil tage den Central, som foreligger her, maa man være klar over, at der maa oprettes en anden Central, nemlig en Statscentral. Saa maa vi have en Statsuldcentral, ledet paa samme Maade som Ernæringsraadet, der jo er en Korncentral, der styrer hele Kornvæsenet. Og det kan man jo gøre. Man kan godt oprette en Statsuldcentral og lade Staten overtage det økonomiske Ansvar og skyde det private Initiativ ud af denne Sag. Det kan man meget godt gøre, men man maa blot vide, hvad Konsekvensen er af det Forslag, man stiller, og hvis man gennemførte det Nævn, som Venstre foreslaar, vilde Konsekvensen deraf være Oprettelsen af en Statsuldcentral under Statens økonomiske Ansvar. Jeg har udtrykkelig erklæret, at hvis man ønskede at gaa den Vej, saa kunde man gaa den, men jeg har ikke anset det for nødvendigt ved denne Lejlighed at gøre det, fordi Tekstilfabrikanterne har forelagt et Forslag til en Ordning, som hele den overordentlige Kommission og deriblandt ogsaa det ærede Medlem, som er Ordfører for Venstre, har billiget og fundet rimeligt. Her er der altsaa en Mulighed for en privat gennemført Ordning under Statskontrol og -tilsyn, som vil overflødiggøre, at Staten selv griber ind og overtager det hele, og det forekommer mig, at man i disse Tider i hvert Tilfælde skal vælge, hvad der i det givne Øjeblik maa anses for at være hensigtsmæssigst. Og her maa jeg anse en af de private oprettede og ledet under Statskontrol og -tilsyn staaende Central som det hensigtsmæssigste, og der er ingen Grund til at bebyrde Staten med en Styrelse mere, saaledes som Mindretallets Ændringsforslag vilde medføre. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der i dette Forhold kun har været en eneste Betænkelighed for mig, som imidlertid er overvundet: med Hensyn til Spørgsmaalet om Ledelsen af Uldcentralen, Tilsynet med Uldcentralen, var oprindelig Tekstilfabrikanterne af den Opfattelse, at da det jo var dem, der bar det økonomiske Ansvar for Centralen, skulde de 5 Medlemmer, de havde valgt, være et egentligt Tilsynsudvalg, og det store Nævn skulde altsaa kun være et Overtilsyn. Efter at jeg havde udpeget Chefen for den grønlandske Handel, Ryder, til at være Formand for Uldnævnet og havde haft Samtale med ham om hele Forholdets Ordning, og efter at han havde meddelt mig, at dette var Fabrikanternes Opfattelse, gav jeg ham fuld

Tilslutning i den Opfattelse, at denne Ordning ikke vilde være hensigtsmæssig, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt at have et Tilsyn og et Overtilsyn, og gennem Forhandling med Tekstilfabrikanterne, som overhovedet, saa vidt jeg har forstaaet det, i hele denne Sag har stillet sig overordentlig forstaaende overfor, hvad der maatte tilvejebringes, lykkedes det at opnaa Enighed om, at det ikke skal være Tekstilfabrikanternes Uldudvalg, de 5 Medlemmer, men et af selve Uldnævnet nedsat Forretningsudvalg, hvori alle Interesser er repræsenterede, der skal føre det regelmæssige Tilsyn, som jo ikke hele Uldnævnets samlede Antal Medlemmer bør bebyrdes med. Men ærede Medlemmer vil altsaa indse, at jeg maa mene, at det Forslag, som Venstre stiller om at forandre Uldnævnets Sammensætning, betyder — og det er jo ikke ubekendt, det er noget, som Venstres Medlemmer er bekendt med — en total Forandring af hele Uldcentralens Forhold, nemlig dens Overførelse til et rent Statsorgan, saaledes at Staten har hele Ledelsen, og en Kasation af alt, hvad der i den Henseende tidligere er foretaget, og dette er sagligt uhensigtsmæssigt for Øjeblikket, da man har en hensigtsmæssig Ordning, hvor de private kommer til at yde deres Medvirken under Statens Kontrol og Tilsyn. Dette er de to Punkter, hvor Venstres Forslag adskiller sig fra Flertallets, og begge Punkter finder jeg altsaa saglig uheldige og saglig unødvendige.

Det ærede Medlem, der er Ordfører for Venstre, pegede paa et enkelt Forhold, hvor han ytrede sin Tilfredshed med, at der var sket en Ændring af Bekendtgørelsen. For at man ikke skal misforstaa Betydningen af, hvad der her er sket, maa jeg gøre et Par Bemærkninger. Bestemmelsen i Bekendtgørelsen gik ud paa, at de, der var i Stand til ved mekanisk Kraft at forarbejde Ulden, ikke skulde aflevere Uld til Centralen. Under Forhandlingerne i Udvalget har Venstre stillet sig meget stærkt paa, at dette skulde forandres, saaledes at disse Folk ogsaa skulde aflevere, og jeg har ment, at det var rigtigt at gaa med til denne Ordning, fordi der maaske ellers i selve Affattelsen af Ændringsforslaget kunde hentes en misforstaaet Agitation. Sagen er imidlertid denne, at Tekstilfabrikkerne og andre Virksomheder, som drives ved mekanisk Kraft, skal have Ulden. I mange Tilfælde vil dette, at de skal aflevere den til Uldcentralen og Uldcentralen levere den tilbage igen til dem, kun betyde en Omvej og et Omsvøb. De,